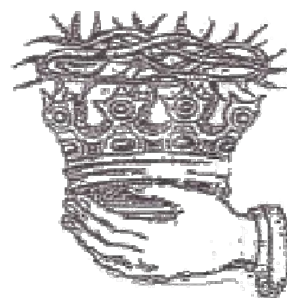

PAX ET BONUM!

„Szent Maximilián M. Kolbe „ Regionális Testvéri Közössége

29. szám.

2025. november 01.

Mindenszentek ünnepe

Mottó: „Azzal a szeretettel szeressétek ti is egymást, amellyel szerettek benneteket. Arról fogja megtudni mindenki, hogy tanítványaim vagyok, ha szeretitek egymást.” (Jn. 13. 34-36)

Az engesztelésről ...

Az engesztelés szó sokak gondolatában egyre jobban összekapcsolódik a „büntetés” kifejezéssel, esetleg a hamis-büntető próféciákkal, vagy a világvége gondolatkörével. Eredetileg azonban az engesztelni ige a tisztítani igével állt kapcsolatban: „egy tárgyat, helyet, vagy személyt az Istennek kellemessé tenni. Miden engesztelés feltételezi tehát a bűnt és hatása a bűn eltüntetése.”¹

Az Ószövetségben az engesztelés helye nagyon fontos volt. Ez tulajdonképpen a kiengesztelődés tábláját, a frigyláda fedőlapját jelentette, melyet arany borított, oldalán két kerub volt található. Az engesztelés napján a főpap a szentélybe lépve ezt megtömjénezte. Az Isten kapcsolatba lépett az emberrel, kinyilatkoztatta itt magát, megbocsájtotta a bűnöket és megmutatta irgalmasságát. Izrael általános engesztelési napján a jóm hakkippurimon, ily módon átmenetileg bűnbocsánatot nyertek. Ezt a zsidó nép „befedezésnek” nevezte.

Ez a „befedezés” azonban csak egy évre volt elegendő. Szükséges volt tehát, hogy ez örökre történjen meg, s nem csak befedezve, eltakarva legyen, hanem teljesen eltörölve. Egy igazi áldozat kellett, melyet nem egy bűnös ember, főpap mutat be, hanem maga a büntelen Isten Fia: „**Jézus Krisztus az engesztelő áldozat bűneinkért, nemcsak a mieinkért, hanem az egész világ bűneiért is.**” (1 Jn,2,2) „**Krisztus meghalt a bűneinkért az Írások szerint, eltemették, és harmadnapon feltámadt, az Írások szerint.**” (1 Kor 15,3) A legfontosabb szövegek a Zsidókhöz írt levélben találhatóak, ahol az író, Krisztus áldozatát a főpap áldozatához hasonlítja. Elemzi viszonyát az ószövetségi áldozatokhoz is, különösen hangsúlyozva az engesztelő jelleget: „**Ezért mindenben hasonlónak kellett lennie testvéreihez, hogy irgalmas legyen, és hűséges főpap Isten előtt, hogy kiengesztelje a nép bűneit.**” (Zsid 2,17)

Az engesztelés kapcsolatban áll a közbenjárással: „**Így örökre üdvözítheti azokat, akik általa Istenhez közelednek, hisz mindenkor él, hogy értük közbenjárjon.**” (Zsid 7,25) Ez a közbenjárás Jézus főpapságának igen lényeges eleme, aki az ószövetségi főpaphoz hasonlóan a függönyön át lép be a szentek szentjébe, hogy végbevigye a legszentebb áldozatot, az engesztelőtábla vérral való meghintését. Ez kiemeli azt a tényt, hogy az engesztelés a feljárnó belső felkészültségétől is függ, így válik az engesztelés lelki tetté, amelyet a külső gesztus kifejez.

Az engesztelés alapja az igazságosság erénye. „**Az erény maradandó és erős készség a jó megtételére.**” Nüsszai Szent Gergely szerint „**az erényes élet célja, hogy hasonlónak váljon Istenhez.**”² Ezen belül az igazságosság erénye állandó és maradandó készség, akarat arra, hogy megadja másoknak azt, amivel tartozik nekik.³

Hogyan kell engesztelni?

1 Biblikus Teológiai Szótár, Szent István Társulat, Budapest, 2009. 318.o.

2 Erények, In: A Katolikus Egyház Katekizmusának kompendiuma, Szent István Társulat, Budapest, 2006. 377. pont

3 Vö. I.m. 381. pont

1. Önmegtagadással, együttérzéssel.
2. Jézus lelki világában való elmélyedéssel. Szentírás rendszeres olvasása-imádkozása által.
3. Engesztelő szentáldozással: kapcsolódjunk bensőségesen a szentmise áldozatába.
4. Szenvedéseink elfogadása és felajánlása által.

Bocsa József: Az Isteni irgalmasság és az engesztelés⁴

Miért kell engesztelnünk? Másként fogalmazva, mik azok a bűnök, amik leginkább akadályozzák a szeretetkapcsolatot Istennel és embertársainkkal?

Fausztína nővér naplójának különböző helyeiről a következő célokat gyűjthetjük össze:

1. Saját cselekedeteinkért – saját egyenesen bűnös cselekedeteinkért, ill. azokért, amelyek tökéletlenek, nincsenek összhangban Isten akaratával, terveivel
2. A káromlásokért⁵ – „*Jézusom, engesztelésül a káromlókért, hallgatni fogok, amikor ártatlanul vádolnak, hogy legalább így, részben kárpótoljalak Téged.*”
3. A méltatlan szentáldozásokért – „*Ma megláttam a Szentáldozásnál, milyen ellenszenvvel közeledik az Úr egy lélekhez. Úgy lép be szívébe, mint egy sötét kamrába – szenvedésre. Bocsnatáért esedeztem s engeszteltem ezért a megbántásért.*” (1280)
4. A bizalmatlanságért – „*Szeretnék kiengesztelni Téged sok lélek bizalmatlanságáért, akik félnek bizalmukkal megajándékozni Téged... Ó, mennyire vágyom, hogy ismerjék meg a lelkek az Irgalom ünnepét!*” (505)
5. A választottak bűneiért – amelyek különös fájdalmat okoznak Jézusnak.
6. Az anyaméhben megölt életékért – szinte elviselhetetlenek voltak a fájdalmak, amiket ezért el kellett viselnie a nővérnek.

Összeállítás a Ferences Világi Rend részére
Készült Kerekes László FVR országos miniszter kérésére
(Ferences Rendház Szombathely)
2017. szeptember

fr. Varga Kamill ofm

A Naphimnusszal kapcsolatos gondolatok...

A képzési napon, októberben, a ferenciek terén Zatykó László ofm. atya beszélt, a Naphimnusz keletkezéséről és szokatlan módon összekapcsolta a kánai menyegző csodájával. Kicsit furcsának is tűnt, hogy kerül ez a két esemény egymás mellé, hiszen Szent Ferenc atyánk a szenvedésének a mélypontján, halála előtt, kimerülve a fájdalomtól, a szenvedéstől, szinte vakon, zaklatva még a kunyhóba betörő egerektől is. Ebben az állapotban, mikor már ő sem bírja tovább és felkiált az Úrhoz, akkor kapja meg azt az édességet, amellyel meg akarja őt vigasztalni. Ekkor fakad olyan Istent dicsérő háladalra, amely azóta is az olaszok legszebb első irodalmi verse, olyan mint nekünk az Ómagyar Mária siralom. Ismerjük a Naphimnuszt, talán nem kell ecsetelni, hogy az egész teremtett világot dicséri, hisz minden Isten teremtménye, csakúgy mint maga az ember. Hálát ad mindenért még a halálnővérért is, aki kaput tár nekünk és átléphetünk Isten csodálatos országába. Mit élt át Ferenc?! Nem tudjuk, de olvasva, átélmélkedve ezt a himnuszt kell, hogy hasonlóan tudjunk hálát adni, s Istent dicsérve énekelni még akkor is ha sokszor úgy érezzük, nincs tovább,

⁴ Elhangzott az Irgalmas Istenben IV. Országos Konferenciáján, Vácon 2012. április 14-én.

⁵ Káromlásnak nevezzük mikor valaki Istent, szenteket, vagy szent dolgokat szid, vagy nem kellő tisztelettel ejt ki. Mai világunkban talán még a csúnya beszéd lehet engesztelés tárgya. Elég végig menni az utcán, másokat hallgatva, bizony elég sok ilyen hallható.

nem bírjuk a szenvedést, a megpróbáltatást. Ha Jézus értünk hordozta a keresztyét és vállalta a legborzalmasabb halált, akkor tekintsünk fel rá és kapcsolódjunk az ő szenvedéséhez, felajánlva a miénket neki.

Mit is mondott Pál apostol az *1Kol.24-25.*-ben: **„Örömmel szenvedek értetek és testemben kiegszíttem azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből, testének az Egyháznak javára.”**

Ha szenvedünk, ha elkeseredünk példát kapunk Ferenctől, hogy forduljunk Krisztus keresztyéhez és adjuk oda minden bajunk, nehézségeink, szenvedéseink és bízunk benne, bízunk rá magunkat, s ha nem bírjuk tovább, nyugodtan kiáltsunk hozzá. Neki is segített Cirenei Simon, akkor Ő ne segítene nekünk?! Ott van veled, melletted a szenvedésben is, sőt veled együtt szenved ő is. Ne vádoljunk, okoljunk senkit, csendesesen forduljunk hozzá és adjuk át neki terheinket.

Sőt tudsz-e mindenért hálát adni neki, hiszen sokszor csak utólag értjük meg, miért történtek a dolgok, s talán ezzel mitől óvott meg. Lehet, hogy csak majd odaát tudjuk meg. De bízunk benne, hisz csak erre vár, hogy kérd, hogy hívd, hogy várd türelemmel, hogy hozzá kiálts.

Próbáljuk meg, hiszen szintén Pál apostol írja a *2.Tim. 11-12.* „...**ha vele együtt meghalunk, vele együtt élni is fogunk. Ha kitartunk, vele együtt uralkodni is fogunk.**”

De hogy jön ide a kánai menyegző csodája, hiszen ott öröm, lakodalom, boldogság volt és Jézus is részt vett Máriával. Jézus nem ment egyedül, a tanítványai is vele voltak. Mennyien? Nem tudjuk, de Mária a gondos anya, rögtön észrevette a bajt, elfogyott a bor, s akkor hogyan tovább? Ez társadalmi szégyen is lett volna a párnak, s a menyegzős családnak. Mária szól Jézusnak és segít csodálatos módon, oly finom nedűvel, hogy nem győznek csodálkozni, honnan ez a bor?!

Gondolkodjunk el rajta, hogy mi is ennek a mélyebb értelme, hiszen az evangéliumok üzenete csak akkor jut el igazán hozzánk is. Hányszor szorongunk az életünkben, vagyunk elkeseredve, hogy nem tudjuk előre a dolgokat hogyan osszuk be, meg tudjuk-e csinálni majd, vagy bírom-e, lesz-e hozzá erőm, vagy inkább feladom, nem vállalom, mert nem bízik sem magamban, sem a segítségben. Miért nem osztom meg mindennapi gondjaimat az Úrral?! Miért nem fordulok hozzá, hogy Uram itt már nem tudok megoldást, nincs segítség, Rád bízom az egészet, nem bírom tovább. Hidd el segíteni fog, még akkor is ha talán úgy érzed, hogy távol van tőled, hogy bűnös vagy, hogy nem vagy rá méltó. De hidd már el, hogy Ő mindig ott van melletted, mindig segít, de kérned kell, de rá kellene már bízni az egész életed, a sorsod, a megoldatlan problémákat és magát a szenvedésed, a halált is. Ha beismered, hogy nem megy, hogy szükségem van Rá, mert gyenge vagyok, erőtlen, bűnös, egy porszem csak a mindenségben. Akkor Ő segít, ad erőt, egyszer csak megoldódik minden. Ne gyötörd magad, helyezd magad az Ő békéjébe és bíz benne, úgy mint Mária a menyegzőn. Ma is mindig azt üzeni, hogy „Tegyétek, amit a Fiam mond!” Ehhez azonban, imádkozni kell, s az ima nem más, mint gondjaink megosztása, hála mindenért, az egész életünkért, hogy vagyunk, hogy még élünk. Hála, hogy megváltottak vagyunk, hogy van egy szerető Atyánk, anyánk és testvérünk a mennyben. Köszönjük meg segítségét már előre is, dicsérjük Őt a körülöttünk lévő teremtés szépségében, a naplementében, egy virág csodálatos illatában, egy kutya hűségében, családuknak szeretetében is Ő ölel át. Nekünk is jól esik ha valaki köszönetet mond valamiért, csak mi felejtünk el hálát adni Istennek mindenért?!

És akkor apró csodákat fogsz tapasztalni, megoldódnak a problémák. Más azt mondaná, hogy szerencséd volt, összejöttek a dolgok, jók voltak a mai csillagállások. Nem, Ő volt veled, melletted és segített. Figyelj oda ezekre az apró jelekre, apró csodákra. Nézz fel az égre a felhőkre, az esti naplementékre, a virágokra ezeket mind neked teremtette az Úr. Lásd meg éppen neked festette fel a szivárványt az égre és adj hálát a szépségéért.

A szüntelen ima ezt is jelenti, ott van a minden napodban Jézus, ott van az Isten, ott van a Szentlélek. Engedd el az aggódásokat, amely megbetegít, ne félj semmitől, mert ott lesz veled, ott lesz még a Halál nővér mellett is, hogy karjába zárjon, hisz ezért teremtett, ezért akart téged, ezért halt meg érted. Számára egyetlen, pótolhatatlan vagy.

Ő mondta az utolsó vacsorán a tanítványoknak, s ez nekünk is szól: *Jn.14.1-6.*

„Ne nyugtalankodjék a szívetek! Higgyetek Istenben, és higgyetek bennem is! Atyám házában sok hajlék van. Ha nem így volna, mondtam volna nektek, hogy elmegyek helyet készíteni nektek? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. Ahova pedig én megyek, oda ismeritek ti az utat!”

László atya elmondta egy történetét, amely vele esett meg éppen a Naphimnusszal kapcsolatban. Szegedről Bp-re kellett utaznia, s úgy vélte, hogy majd az úton lesz ideje elmélkedni rajta. Csendre vágyott, s nem beszélgetésekre. De *(úgy látszik az égiek másként gondolkodnak)* már az elején szembe vele leült egy fiatal, cigány fiú, szakadt farmerben, úgy ahogy a mai fiatalok és hát nem nagyon bírta ki szó nélkül. Csak nézte, s egyszer csak megszólalt, hogy mit olvas? Ő mondta, hogy Szent Ferenc életét. Kérte, hogy olvassak neki belőle egy részt. Felolvastam a Naphimnust, amire azt mondta, hogy könnyű volt neki abban a szép olasz tájban, ahol mindig süt a nap, meleg van ilyen szép verset írni. Én azonban elmondtam neki, hogy szó se róla, Ferenc éppen a legnagyobb szenvedésében írta, s nem boldogságában. Akkor ő valahogy olyan volt, mint én? kérdezte vissza, s elmondta, hogy elkeseredett, most hagyta el a barátnője, nem tudja mit is csináljon. Beszélgetésünk alatt pedig elszállt az idő, a fiúnak pedig le kellett szállnia, de valamit mégis vitt magával ebből a beszélgetésből.

Miért mondta el ezt a történetet nekünk?! Mert 2025-ben is lehet Szent Ferencről beszélni másoknak, csak merjük elkezdni. A fiatalok fogékonyak rá, kapaszkodókat keresnek és nyitottak is rá. Lehet, hogy eltelt azóta kb. 800 év, de Szent Ferenc mai is aktuális lehet. Életpéldánk, egyszerűségünk, kedvességünk mindenki felé jel lehet, legyünk hát jelek ebben a gyűlölködő világban. A mai emberhez is szólhat Ferenc rajtunk keresztül, de ehhez az is kell, hogy merjenek kérdezni tőlünk, lássák életünket és példánkat, amely kíváncsivá teheti őket. Miért nem panaszkodsz, minek örülsz, miért vagy mégis boldog?!

János apostol Jézus utolsó imájából írja: *Jn.17.15.* „ **Nem azért járok közben, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a Gonosztól. Nem a világból valók, mert én sem vagyok a világból való. Szenteld meg őket az igazságban!**”

*

Nagyon ajánlatosnak gondolom, hogy most a november hónapban, mindenszentek hónapjában, elhunytjainkra emlékezve ez járjon eszünkben. Imádkozzunk értük, mondassunk értük miséket, teljes búcsú elnyerését is felajánlhatjuk értük most a „*Reménység*” évében. Ha nincs is nekik erre szükségük imáinkkal, segítségükkel vissza fogják nekünk adni mindazt amit értük tettünk.

Talán nem kell mondani, hogy a Halloween nem a mi ünnepünk, ne kövessük ezt a keresztény hitünkötől eltérő, idegen, pogány hagyományt. Ne nyissunk teret a démonok felé. Inkább gyűjtsunk gyertyát, elcsendesedve gondoljunk szeretteinkre azon az éjszakán, ajánljuk őket Isten kegyelmébe és imádkozzunk.

(Az Újszövetségi idézetek Simon Tamás László 2019.-es fordítása Pannonhalmi Főapátság)

*

Régióink szeretett világi rendi ferences papjáért, Nagy István hevesi plébános atyáért és a közösségéért is imádkozzunk. A mezőkövesdi közösség szervezője, összetartója és lelkiatyja is volt. A régióinkban mindig segítőkészen állt szolgálatunkra, mosolygós készséges lelkületével és szeretetével. Nagy úrt hagyott maga után. Talán kérhetjük őt, hogy segítsen a világi rendi közösségeink újjáéledésében, Isten ölelje át szeretetével!

Hammerné Kati reg.k.fel.

Balássy László:

Késő ébredés

...S mert minden ismeretlen és rejtély, ami előtted áll, s nem old meg semmit a jelen, csak az utolsó, a halál,

szeretnél a jövőbe látni, hogy jól megérted azt, ami van, hogy ami jön, ne legyen oly idegen és bizonytalan,

s megkísérled beosztani,
felvázolni az életet,
és tíz, húsz, ötven év után
belátod majd, hogy nem lehet:

mert ami volt, az elszaladt,
és ami van, már nem a régi,
s mikor már semmi sem maradt,
akkor kezdesz magadba nézni.

*

Anselm Grün:

Az alázatról....

Az alázat egyáltalán nem az emberek egymás közötti viszonyára vonatkozik, ahol az ember vagy fölényben érzi magát a másikkal szemben vagy alacsonyrendűnek, hanem csak az embernek az Istenséghez fűződő, semmivel össze nem hasonlítható, alapvetően másféle viszonyára, amelyben megtapasztalja reménytelen elégtelenségét. Itt az alázat az ember végeességének tudatán alapul, mégpedig nem csak ereje korlátozottságának semleges értelmében, hanem teljes semmisségének sokkal mélyebben fekvő értelmében. Az alázat tehát Isten megtapasztalásából fakad, olyasvalami, ami nem szerezhető meg aszkézissal, hanem olyankor keríti hatalmába az embert, amikor Istent titokzatos és végtelen valóságként, önmagát pedig véges emberként, az isteni Alkotó teremtményeként tapasztalja meg. Ebből következik, hogy az alázatról szóló fejezet Isten fokozatos megtapasztalásának és az egyre tisztább önismeretnek a leírása.

.....

Sehol sem idéz Benedek annyi részletet a Szentírásból, mint az alázatosságról szóló fejezetben. Ezzel azt akarja kifejezésre juttatni, hogy az alázatosságban a szerzetesek a Szentírás alapmagatartásában gyakorolják be magukat, abban valósítják meg, amit Isten a Szentírásban az élethez vezető útként nyilatkoztatott ki nekünk. A fejezetet ezekkel a szavakkal kezdi: Testvérek, a Szentírás kiáltva mondja nekünk: >” **Mindaz aki, felmagasztalja magát megaláztatik, és aki magát megalázza, felmagasztaltatik**” <” (Lk 18,14) Az alázatról szóló fejezetben tehát az foglalkoztatja Benedeket, hogy beteljesítsük Jézus szavát, az Ő gondolkodásmódjába nőjünk bele.

A „magát megalázza” kifejezést nem szabad moralizáló értelemben felfogni, mintha magunkat kellene lealacsonyítanunk, önmagunkról kellene rosszat gondolnunk; inkább pszichológiailag kell értelmezni: Aki túl magas ideálokkal azonosul, és rajtuk keresztül túl magasra emeli önmagát, az óhatatlanul szembekerül árnyoldalával, és arra kényszerül, hogy megvívja harcát emberi, földi mivoltával, humusával. Megalázzák, orra bukik, mert túllépett saját korlátain....

Takács János reg.titkár

Kiadja: az FVR. Ém-i Regionális Tanácsa)